

יום ג', ד' בשבט תשס"ג (7 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **ד' בשבט**, לפני 19 שנה, נפטר ה"בבא סאלי" – ר' ישראל אבו-חצירא, מנהיגם הרוחני של יהודי מרוקו בישראל. איש מופת היה רבי ישראל, סיפורי מופת מופלאים נקשרו בשמו. אולם, המופת האמיתי היה בעצם אישיותו, שהיתה בבחינת "סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה".

[אור המוריה]

על אודות אהבתו של הבבא סאלי לארץ-ישראל...
בשושלת אבו-חצירא הכריעה אהבת הארץ כל שיקול אחר. ר' יעקב אבו-חצירא הפליג עוד בקביעתו, כי **מקור החטא**, ממש כך, **הוא הגלות**. כלומר, ייתכן שחטאים הם שגרמו לעם ישראל לגלות, אבל הגלות עצמה היא "מקור של חטא". ככזו, הרי היא יכולה להיות דירת ארעי, אבל אין ספק שהאידיאל התורני והלאומי הוא עליה לארץ-ישראל. מכאן, גם נבע יחסו הסלחני לעמך-ישראל שאינם שומרי מצוות: אין זה המצב האידיאלי, היה אומר, אך זכות גדולה להם, שבנו את הארץ – ותמיד צריך ללמד זכות. כך סבר גם לגבי הממשלה החילונית. [אגב, לא מילה זו – "חילונית" – ולא המילה "דתי" מופיעות בכלל בכל 24 ספרי התנ"ך. ובמיטב יכולתי, גם לא בלקסיקון שלי...]

עם כל אהבתו של האדמו"ר (=בבא סאלי) לארץ-ישראל, לא יכול היה להחשות לנוכח מה שאירע בקנקנה, וראה מתפקידו להוכיח בשער על הידלדלות ערכי החברה, שטחיות החינוך היהודי שנתדרדר, ועל אובדן הדרך לגבי הצביון ותכנים שנוצקו בריקמה החברתית והרוחנית של המדינה שקמה. בתמונת ההווה שנצטיירה לעיני האדמו"ר שימשו בערבוביא מסורת קפואה בת מאות שנים וניצני מודרניות, שלא תמיד היטיבו עם מורשת זו. "המערביזציה", הפתיחות, הליברליזם, הסממנים האמריקאיים והאירופאיים היו ניגוד, לכאורה, למסורת, לגחלת עמוקת האמונה שלחשה עוד ממרוקו. לא פעם ננסכו בפני האדמו"ר עצב וציפיה – מבט שביטא את תהייתו – כיצד יהודים, ששמרו על יהדותם דווקא בסביבה עוינת ומתנכרת במרוקו, נלחמו נגד סביבתם וניצחו, כיצד הגיעו דווקא בארץ-ישראל להמרת אמונתם בחילוניות מוחלטת, לבעיטה בערכי אבות ולהשלת מסורת בת אלפי שנים...?

לא היה אדמו"ר חושש להוכיח גם פני שרים ורוזנים בנקודה זו. מפורסם המאורע שאירע בערב ראש השנה תשי"א, כשעלה האדמו"ר עם משפחתו ארצה והגיע לנמל חיפה. שם נקהל ציבור רב ובראשו אחיו, ר' יצחק הבבא-חאקי, רבה של רמלה-ליד שעלה שנתיים לפני-כן. בקבלת-הפנים שנערכה לכבודו, אחד הקרואים, שר בממשלה דאז, הציע לפני האדמו"ר להסיעו במכוניתו. האדמו"ר סירב, ופניו של השר הביעו את אכזבתו העמוקה.

- מה הטעם? לא יכול היה השר שלא לשאול.
- מפני שאני מרגיש חילול שבת, ענה האדמו"ר.
- אבל רבינו, אין אני מחלל שבת.
- אולי אתה אינך מחלל שבת, אך הרכב מחלל שבת, וברכב כזה אינני נוסע. התחייב השר כי הרכב לא יזוז עוד בשבתות ובחגים, ונסע לדרכו.

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של **כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם** בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ג', ד' בשבט תשס"ג (7 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

[בבא סאלי – חיים ומופתים]

[הושמט בדף של אתמול שם מקור המאמרים: "ואלה תולדות ... 2000"]

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שלישי

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל